

Andante con moto et con espressione.

Laura.

Blide Haab! jeg har dig igien! selv i Döden vær min Ledsa-ger! først i
Graven jeg seer min Ven! mig min Brudgom hisset modta-ger. O Louis! at döe ved dit Bryst hvilken
Fryd har ei den-ne Tan-ke! Nu din Lau-ra har kun den Tröst: snart skal Gra-ven atter os sanke, os Gra-
ven skal san-ke os Gra-ven skal san-ke.

Op til Himlens Hvalving jeg seer;
Blege Maane! venlig du smiler!
Sidste Gang denne Nat det er,
At mit Blik som nu paa dig hviler!
Til vor fordums sorgfrie Sind
Huld du straaled blandt Stjernehaare;
Nu vor Grav oplys ved dit Skin!
J dens Skjöd vi samlede ere.

Midt i Sorgen er det min Tröst,
At en trofast elskende Pige
Ved vor Grav vil med kjelen Röst
Til sin Ven med Graad om os sige:
Deres Skiæbne er ei saa haard;
Thi i Graven de hvile sammen!
Livets Lys paa Jorden udgaer,
Men i Himlen gienstraaler Flammen.